

Socialministeriet er bekendt med, at sagsbehandlingstiden i revaliderings- og pensionsnævnene bør nedbringes.

Der foregår derfor for tiden overvejelser om, hvorledes en sådan nedbringelse kan opnås.

Da ændringer i administrationsgangen skal foretages under hensyn til borgernes retssikkerhed samt nødvendiggør inddragelse af såvel sikringsstyrelsen, revaliderings- og pensionsnævnene som kommunerne, er det endnu ikke muligt at konkretisere, hvilke skridt der kan tages for at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Ad § 15.3.31. Pension.

Spørgsmål 3:

Hvornår vil ministeren fremsætte forslag for folketinget om omhævelse af den tidligere vedtagne beslutning om afskaffelse af laveste invalidepension?

Svar:

Folketinget vil få lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om bortfald af den tidligere vedtagne beslutning om afskaffelse af laveste invalidepension i forbindelse med behandlingen af forslag til finanslov for 1983.

Der vil ikke af regeringen blive stillet ændringsforslag om den forhøjelse af kontoen for invalidepension, som en opfølgning af folketingsbeslutningen af 25. maj 1982 ville nødvendiggøre.

Det er således regeringens hensigt med finanslovsforslaget at fastslå, at den gældende førtidspensionslovgivning, herunder reglerne om laveste invalidepension, skal vedblive at gælde.

I et ændringsforslag til FFL 1983 om uændret opførelse af beløbet til invalidepension vil der udtrykkeligt blive redegjort for regeringens hensigt, og folketinget vil herigennem få lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet.

Vedtægelsen af finansloven indebærer, at de gældende regler om invalidepension fortsat skal finde anvendelse, og folketingets tilslutning hertil vil af regeringen blive taget som udtryk for, at folketingsbeslutningen om afskaffelse af laveste invalidepension må anses for bortfaldet.

Ad § 15.03.39. Besættelsestidens ofre, LB 68 1974.

Spørgsmål 4:

Der udbedes en redegørelse for den store udgiftsstigning på denne konto, herunder i hvilket omfang udgiftsstigningen har sammenhæng med sent konstaterede skader som følge af koncentrationslejrohold.

Svar:

På finansloven for 1982 var udgiften på konto § 15.03.39.51.01. anslået til 300 mill. kr. (beregningsgrundlag jan. 1981) og på finanslovsforslaget for 1983 til 361 mill. kr. (beregningsgrundlag jan. 1982). Af stigningen på 61 mill. kr. kan de 45 mill. kr. henregnes til reguleringen af ydelserne efter loven i det mellemliggende år. (Ydelserne reguleres efter lovens § 33, stk. 1, i samme forhold som lønnen for en tjenestemand på 1. løntrin i lønramme 7).

Den resterende stigning på 16 mill. kr. skyldes tilgangen i antallet af rentemodtagere, revision af årslønsfastsættelserne og forhøjelse af invaliditetsgraderne for de hidtidige rentemodtagere og er beregnet ud fra sikringsstyrelsens erfaringer med hensyn til til- og afgang i 1981 og må tilskrives senfølger af de skader, de pågældende har pådraget sig under krigen, herunder ophold i koncentrationslejre.

I den forløbne del af 1982 synes det, som om tilgangen er aftaget noget, ligesom også antallet af rentemodtagere, som er afgået ved døden, synes at være steget i forhold til de foregående år. En oversigt herover vil dog først foreligge om nogen tid.